

Oponentský posudek bakalářské práce:

Renata Kratochvílová

Performace a vyjednávání genderu skrze styl u dívek aktivních v české techno subkultuře

Bakalářská práce Renaty Kratochvílové se zabývá tématem genderu v techno subkultuře, přesněji řečeno tím, jak se vyjednává u dívek aktivních v této subkultuře. Předkládaná práce má 48 stran plus seznam literatury a přílohy.

Práce je logicky strukturovaná. Obsahuje úvod, v němž autorka vysvětluje motivaci výběru tématu, cíle práce a přibližuje její samotnou strukturu. Následují části teoretická, metodologická a empirická. V teoretické části autorka nejdříve rozebírá proměnu pojetí subkultury a zaměřuje se na subkulturní identitu, ideologii a styl, autenticitu a subkulturní kapitál. Následně pak plynule přechází od obecného ke konkrétnímu a věnuje se techno subkultuře v České republice. V další části si pak autorka definuje gender a rozebírá gender v subkulturách. Na teoretické části oceňuji, že autorka v ní pracuje s tím, co je pro její výzkum relevantní, není tam nic navíc, nic nechybí. Celá teoretická část je velice dobře zpracovaná, text má vnitřní koherenci, dobře se čte a autorka prokázala, že se v problematice orientuje.

Po teoretické části následuje metodologická. V ní autorka nejprve formuluje své výzkumné otázky a následně popisuje průběh výzkumu. Autorka zvolila etnografický přístup. Také v této části autorka prokázala, že si naprosto perfektně osvojila metodu.

Empirickou část pak považuji za naprosto výbornou a na bakalářské poměry (pokud mohu posoudit) tak vysoce nadprůměrnou. Autorka v ní ukázala, že materiál, který získala v rámci etnografického výzkumu, dokáže i interpretovat. Autorka vytváří i přesvědčivou typologii feminity, která se utváří v rámci subkulturního stylu. Za velice zajímavou považuji pasáž, v níž autorka píše o tom, jak podřízené postavení dívek v rámci techno subkultury vytváří jejich nejistou pozici, což vede k soupeření mezi dívkami. Celá empirická kapitola je napsaná velice dobře. Autorka citlivě pracuje s citacemi respondentů a respondentek, text jimi

nepřehlčuje a zároveň pracuje i s teoretickou literaturou, či odkazy na jiné výzkumy. Kapitola (ostatně jako celá práce) je přitom psaná velice čtivě.

Celkově práci považuji za skvělou a těžko na ní hledat nějaké zásadní výhrady. Pokud bych měl mít, jako oponent nějaké připomínky, tak ty jsou vyloženě kosmetické povahy. Autorka v úvodu (ale i v metodologické části) velice pěkně situuje svoji pozici výzkumnice a píše, že až do roku 2009 se aktivně účastnila techno subkultury. Nezmiňuje však důvody, proč tuto subkulturu opustila. Mohly hrát nějakou roly v tom, když se v rámci výzkumu vrátila zpět do tohoto prostředí? A popřípadě v rámci analýzy při interpretaci získaného materiálu?

Autorka píše, že výzkumný vzorek omezila do věkového rozmezí 20 až 28 let s tím, že tato věková skupina je početně zastoupena. Na základě čeho to odvozuje? Intuitivně nebo z nějakého výzkumu. A proč zrovna od 20 do 28 a nikoli třeba od 18 do 30 nebo jakkoli jinak?

Když autorka v práci píše o vyjednávání genderu dívek v rámci techno subkultury a jejich snaze se odlišit od mainstreamu, tak jejich alternativní femininita se až nápadně podobá té dominantní, vůči které se vymezují. Možná by stálo za to věnovat větší prostor diskusi o tom, v čem spočívá ta „alternativnost“.

Celkové hodnocení:

Bakalářská práce Renaty Kratochvílové je logicky strukturovaná, psaná čtivým, ale přitom odborným stylem. Autorka prokázala, že si naprosto perfektně osvojila způsob akademické práce. Jak metodu (etnografickou), tak i formální způsob psaní. Pokud mohu posoudit, tak celkově práci považuji na bakalářské úrovni za vysoce nadstandartní, doporučuji ji k obhajobě a hodnotím jako výbornou.

V Praze, 1. června 2015

Mgr. et Mgr. Arnošt Novák